

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 april 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie

AMENDEMENTEN

Zie:

745 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement
- Nr. 3: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
- Nr. 4: In eerste lezing door de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie aangenomen artikelen van hoofdstuk III: Energie
- Nrs. 5 en 6: Amendementen
- Nr. 7: Aanvullend verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

LEGENDE:

Commissies

- C-LEE Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
- C-OPE Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door de heren Bart Martens, Patrick Lachaert en Erik Matthijs

Artikel 9bis (nieuw)

In het hoofdstuk V, Milieuvergunning, een artikel 9bis invoegen dat luidt als volgt:*“Artikel 9bis*

Artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De bouwvergunning als bedoeld in artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, of de stedenbouwkundige vergunning als bedoeld in artikel 99, §1, 1°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend of de melding niet is gebeurd. De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend wanneer geen administratief beroep meer mogelijk is bij een vergunningverlenende overheid en de termijn voor indiening van een beroepsprocedure met vordering tot schorsing en/of vernietiging bij de Raad van State is verstreken. In geval een beroepsprocedure tot schorsing bij de Raad van State is ingediend, wordt de milieuvergunning beschouwd als definitief verleend vanaf de afwijzing van de vordering tot schorsing.

Voor dergelijke inrichtingen waarvoor tevens een milieuvergunning of melding nodig is, gaat de termijn bepaald in artikel 52 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 of in artikel 113, §2, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, pas in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend.

Wordt de milieuvergunning evenwel geweigerd dan vervalt de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning als bedoeld in artikel 99, §1, 1°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van rechtswege op de dag van de weigering in laatste aanleg. Het verval van de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning verleent.

§2. De milieuvergunning voor een inrichting waarvoor krachtens artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 een bouwvergunning of krachtens artikel 99, §1, 1°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een stedenbouwkundige vergunning nodig is, wordt geschorst zolang deze laatste niet definitief is verleend.

In dat geval gaat de termijn bepaald in artikel 17, tweede lid, van dit decreet, slechts in op de dag dat de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning definitief is verleend.

Wordt de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning evenwel geweigerd dan vervalt de milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning in laatste aanleg. Het verval van de bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de bouwvergunning verleent.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt:

- a) overeenstemming te brengen tussen artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 56 van Vlarem I. De bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning (voor bouwwerken) is geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend. Het woord 'definitief' ontbrak in artikel 5 van het decreet betreffende de milieuvergunning. Dit gaf aanleiding tot rechtsonzekerheid aangezien Vlarem I de schorsing van de bouwvergunning wel koppelt aan het verkrijgen van een 'definitieve' milieuvergunning.

Tegelijkertijd wordt het begrip 'definitieve milieuvergunning' gedefinieerd. Een milieuvergunning wordt geacht definitief te zijn wanneer er geen beroep bij een vergunningverlenende overheid meer mogelijk is en de termijn voor indiening van een beroepsprocedure met vordering tot schorsing en/of vernietiging bij de Raad van State is verstreken. De dag na het verstrijken van die termijn wordt de vergunning beschouwd als definitief verleend. Een uitzondering hierop geldt indien binnen die termijn een verzoek tot schorsing werd ingediend. In dat geval wordt de milieuvergunning beschouwd als definitief verleend vanaf de afwijzing van de vordering tot schorsing.

Bedoeling van de gewijzigde eerste paragraaf van artikel 5 is om de huidige rechtsonzekerheid weg te werken die het gevolg is van de onduidelijkheid omtrent het begrip 'definitief verleend'. Daarbij wordt ervoor geopteerd om, ingeval van procedures bij de Raad van State, de beslissing af te wachten ten aanzien van het verzoek tot schorsing. Daardoor kan voorkomen worden dat inrichtingen die naast een milieuvergunning ook een stedenbouwkundige vergunning vereisen en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren voor direct belanghebbenden, zouden opgetrokken worden en nadien toch geen vergunning krijgen. Zulke situaties kunnen leiden tot een belangrijke kapitaalsvernietiging of tot een 'voldongen feiten'-situatie die de vergunningverlenende overheid nadien aanzet tot een nieuwe onoordeelkundige beslissing. Indien enkel een verzoek tot vernietiging is ingediend of het verzoek tot schorsing is afgewezen, zijn de maatschappelijke consequenties kleiner, gezien het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

- b) de verouderde formulering van dit artikel aan te passen aan de nieuwe terminologie van het coördinatiedecreet van 1996 en het nieuw decreet ruimtelijke ordening.

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua

Artikel 10bis

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De doelstelling om op een snelle en efficiënte manier rechtszekere vergunningen af te leveren waarbij besluitvormingskwaliteit gegarandeerd blijft is goed, maar het door de regering voorgestelde artikel 10bis is een halfslachtig compromis dat de problemen zeker niet oplost. Integendeel, de regelgeving wordt nog ingewikkelder gemaakt omwille van een schorsende werking tijdens een deel van de procedure. Dit artikel verhoogt dus de kans op procedurefouten. Ook blijven allerlei scenario's mogelijk waarin de 150-dagenregel anders zal uitdraaien. Ook de MiNa-Raad stelt dat een uitspraak voor of tegen de afschaffing van het schorsende beroep niet verantwoord is zolang de gevolgen ervan of de mogelijke alternatieven ervoor niet beter zijn ingeschat. De Raad beveelt aan om naar andere oplossingen te zoeken en geeft daarbij een aantal mogelijke pistes. Vandaar het voorstel tot schrapping van artikel 10bis.

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 11**voorgesteld door de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua**

Artikel 10ter

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De regering stelt voor om de regeling onmiddellijk te laten ingaan, ook voor lopende dossiers. Op die manier rijst het sterke vermoeden dat een specifiek lopend dossier moet 'geregeld' worden. Dit artikel moet geschrapt worden, want het is slechte wetgeving.

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 12**voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs en Bart Martens**

Artikelen 32bis en 32ter (nieuw)

De artikelen 32bis en 32ter invoegen, die luiden als volgt:*“Artikel 32bis*

In artikel 32septies, §4, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, wordt een lid toegevoegd, luidend als volgt:

“Bedrijfsafvalwater dat op basis van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, alle uitvoeringsbepalingen van dit decreet, evenals de bepalingen uit de betreffende milieuvergunning, door de exploitant van de hinderlijke inrichting zelf moet gezuiverd worden en/of in oppervlaktewater dient geloosd te worden, komt niet in aanmerking voor een contract zoals bedoeld in het eerste lid, behalve voor wat betreft een contract voor de aanleg en exploitatie van een afvoerleiding waarin de betrokken exploitant zijn aandeel ten laste neemt.”.

Artikel 32ter

In artikel 35ter, §2, van dezelfde wet, wordt het zesde lid, toegevoegd door artikel 47, §2, van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, geschrapt.”.

VERANTWOORDING

Deze bepaling werd verkeerdelijk in artikel 35ter ingevoegd en wordt nu op de juiste plaats gezet. Bovendien wordt een koppeling gelegd met de milieuvergunning waarin bepalingen in verband met het afvalwater kunnen opgenomen zijn.

Artikel 32ter is de tegenhanger van de verplaatsing.

C-LEE

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs en Bart Martens

Artikel 32quater (nieuw)

Een artikel 32quater invoegen, dat luidt als volgt:*“Artikel 32quater**Aan artikel 79 van het decreet van 24 december 2004 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005, laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, wordt een bijkomend lid toegevoegd, dat luidt als volgt:**“Eveneens bij wijze van overgangsmaatregel wordt éénmalig het bedrag van de heffing voor de heffingsplichtigen bedoeld in artikelen 35quinquies en 35septies met uitzondering van de heffingsplichtigen in artikel 35ter, §2, a), voor het heffingsjaar 2005 verminderd met:*– $Qdw \times$ vrijgestelde vervuiling $\times T$ *waarin:* *Qdw = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in 2004 gefactureerd drinkwaterverbruik, uitgedrukt in m^3 ;**vrijgestelde vervuiling = de vuilvracht $N - N_p$, zoals bedoeld in respectievelijk artikel 35quinquies, §1, en artikel 35septies, §1, van de wet van 26 maart 1971 voor de heffing 2005 gedeeld door Qdw . Deze vrijgestelde vervuiling kan maximaal $0,025$ VE / m^3 bedragen;* *$T = 26,42$ euro / VE;*– *het voorschot op de vergoeding, zoals bedoeld in artikel 32septies, §4, van de wet van 26 maart 1971, aangerekend voor de bovengemeentelijke sanering van het afvalwater geloosd in 2005, exclusief btw.**De heffing kan in geen geval negatief worden.”.”.*

VERANTWOORDING

Het eind 2005 ingevoerde mechanisme om de door bedrijven betaalde vergoeding bij contracten met een zuiveringsmaatschappij of bijdragen betaald aan een drinkwatermaatschappij af te houden van de verschuldigde heffing kan in 2005 geen effect hebben omdat men geen gebruik kan maken van de referentieverbruiken van 2005 zelf om de aftrek te berekenen.

Daarom wordt voorgesteld als overgangsmaatregel om aan de heffingsplichtigen toe te laten van de heffing berekend voor heffingsjaar 2005 een theoretische bijdrage in mindering te laten brengen, zodanig dat zij voor dat heffingsjaar niet worden geconfronteerd met de betaling van de bijdrage aan de drinkwatermaatschappij én de betaling van de volledige heffing aan de Vlaamse Milieumaatschappij.

Deze theoretische bijdrage wordt berekend op basis van het in 2004 gefactureerde drinkwaterverbruik (dit is ook de basis van de heffing voor het heffingsjaar 2005), de principes voor de berekening van de bijdrage voor de bijdrageplichtige grootverbruikers én het maximale bijdragetarief ($0,6605$ euro/ m^3 excl. btw) en rekening houdend met de commerciële korting die aan sommige bedrijven werd toegestaan.

De heffingsplichtigen in artikel 35ter, §2, a), komen niet in aanmerking voor de vermindering van de heffing aangezien de drinkwatermaatschappijen in 2005 geen bijdrage mochten aanrekenen voor deze categorie.